

За останні роки розширилась географія нових театральних гуртків, і нині в області працюють понад 650 колективів. Це значна кількість аматорів, які свій вільний час віддають самодіяльному мистецтву і сприяють естетичному вихованню трудящих.

Слід зазначити: дещо зросло і забезпеченість гуртків кваліфікованими керівниками, матеріальна база. Помітно підвищилась режисерська та акторська майстерність. Свідченням цього є, зокрема, репертуар колективів. Це пе-

ховенством. Здійснив постановку цього драматичного твору М. Кінах. Слід відзначити образи Василя (М. Кінах), Гриба (Ю. Вишняков) та інші.

Серед численних колективів виділяються народний театр Ровенського педагогічного інституту ім. Д. З. Мануїльського, який торік показав виставу за п'єсою Н. Павлової «Вагончик» (режисер — А. Гаврюшенко), і драматичний колектив Зорянського палацу культури Ровенського району.

Про молодих виробнични-

Ю. Вишнякова за краще втілення чоловічої ролі, а за краще виконання жіночої ролі Лариси у виставі «Обідня перерва» за п'єсою Д. Медведенка в театральному самодіяльному колективі будинку культури будівельників м. Ровно — А. Почтареву.

Певні труднощі переживає нині народний самодіяльний театр Березнівського районного будинку культури. Вистава «Дисертація» за комедією Є. Дударя (режисер М. Дмитрук), яка показувалась на огляді, переобтяжена побутовими елементами, втрачено комедійну легкість. Вона багато програве через збіднене художнє оформлення.

Необхідно зазначити, що не на належному рівні працюють драматичні колективи в сільській місцевості. Не приділяється увага стабільності їх роботи, а тому частина колективів не в змозі брати участь в оглядах «Театральна весна». На низькому рівні відбуваються огляди в Дубровицькому, Здолбунівському, Корецькому районах.

Не всі керівники колективів приділяють належну увагу тематиці, під девізом якої проходить другий Всесоюзний фестиваль самодіяльної художньої творчості. Березнівський.

Червоноармійський народні театри не використовують усіх можливостей щодо декоративного оформлення, виготовлення костюмів, бутафорії тощо, недостатній рівень роботи відчувається у пошуках нових форм, розкритті задуму автора, виразності мізансцен, створенні темпоритму і атмосфери у виставі. Для вистав ряду театрів характерні схематичність у створенні образів, метушливість у мізансценуванні, штучне нагнітання атмосфери, за якою губляться зміст і виразність твору.

У більшості колективів не працюють над сценічною мовою і голосовою партитурою, а тому «пропадає» текст (Народні театри Березнівського та Червоноармійського районних будинків культури, Ровенського педагогічного інституту). Не створюються театральні студії для здібної молоді. Режисерам народних театрів потрібно дбати про значне зростання колективів, бути вимогливішими у розв'язанні творчих питань. Вони не звертаються в консультативні пункти з театального жанру в обласному науково-методичному центрі, Ровенському державному інституті культури, обласному музично-драматичному театрі ім. М. Островського. Треба повніше використовувати всі творчі можливості самодіяльних колективів, безперервно вчитися новому, нести зі сцени життя правду.

І. ЖИЛИНСЬКИЙ,
завідуючий кафедрою режисури Ровенського державного інституту культури.

УТВЕРДЖУВАТИ правду

Самодіяльні драматичні колективи: труднощі зростання

реванжно вистави за п'єсами радянських драматургів, які порушують питання нашого сьогодення, проблеми чесного, безкомпромісного ставлення до своїх обов'язків.

Відомий на Ровенщині народний театр Дубнівського районного будинку культури (постановник Д. Ткачук, режисер — студент режисерського факультету Ровенського державного інституту культури М. Хай) підготував виставу за п'єсою А. Верблуженка «Незручна людина». Цей творчий колектив завжди привертає до себе увагу шанувальників драматичного мистецтва цікавими творами, новими пошуками і доброю виконавською майстерністю. У виставі викриваються бюрократизм, неухважне ставлення до людини. Успіху аматорів сприяють ретельно виготовлені декорації.

Цікавий творчий доробок народного самодіяльного театру Острозького районного будинку культури, який показав виставу за п'єсою місцевого автора В. Баталова «Тині Вовчого яру».

Це вже друга вистава за п'єсою цього драматурга на острозькій сцені (перша «Смолоскипи запалали опівночі»). У п'єсі розповідається про мерзенну суть ворогів українського народу — українських буржуазних націоналістів — у роки Великої Вітчизняної війни, про боротьбу народу з ворожою навалюю, зокрема долю поета-комсомольця Василя, прототипом якого є Микола Миксис. Автор прослідковує тісний союз «хреста і ножа» — оунівців з реакційним ду-

хів, прагнення до професіоналізму у роботі і чесне ставлення до своїх обов'язків, громадських доручень розповідається у виставі за п'єсою М. Шагрова «Мої надії» народного самодіяльного театру Червоноармійського районного будинку культури у постановці режисера Г. Гальської. Подібну тему опанував і драматичний колектив Ровенського будинку культури будівельників за п'єсою Д. Медведенка «В обідню перерву» (режисер Ю. Волохов).

Проблеми, які хвилюють молодь, порушують самодіяльні митці народного театру Ровенського міського будинку культури у виставі «Дві стріли» за п'єсою О. Володіна (режисер Л. Баєва), народного театру юного глядача будинку культури будівельників у виставі «Солдат і хлопчик» за п'єсою О. Приставкіна (режисер Д. Захаренкова).

Щороку в області відбувається «Театральна весна», що сприяє розвитку мережі самодіяльних театрів, піднесенню їх творчого рівня. Торік журі нагородило грамотами і цінними подарунками за кращу режисерську роботу режисера Л. Баєву (народний самодіяльний театр Ровенського міського будинку культури), за краще художнє оформлення — художника В. Мельничука (сценографія до вистави «Тині Вовчого яру» за п'єсою В. Баталова в народному самодіяльному театрі Острозького районного будинку культури). У цьому ж колективі нагороджено виконавця ролі Гриба